

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 23.12.2010 — Insinööritoimisto InsTiimi Oy

(Asia C-615/10)

(2011/C 72/23)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Insinööritoimisto InsTiimi Oy

Muu osapuoli: Puolustusvoimat

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko Euroopan parlamentin ja neuvoston julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 antamaa direktiiviä 2004/18/EY⁽¹⁾ sovellettava mainitun direktiivin 10 artikla, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 346 artiklan 1 b alakohta ja neuvoston 15 päivänä huhtikuuta 1958 tekemällä päätöksellä hyväksymä aseiden, ammusten ja sotatarvikkeiden luettelo huomioon ottaen muutoin direktiivin soveltamisalaan kuuluvaan hankintaan, kun hankintayksikön mukaan hankinnan kohteen käyttötarkoitus on nimenomaan sotilaallinen, mutta hankinnan kohteesta on olemassa myös pääosin samanlaisia teknisiä sovelluksia siviilimarkkinoilla?

⁽¹⁾ EUVL L 134, s. 114

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Haparanda tingsrätt (Ruotsi) on esittänyt 27.12.2010 — Åklagaren v. Hans Åkerberg Fransson

(Asia C-617/10)

(2011/C 72/24)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Haparanda tingsrätt

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Åklagaren

Vastaaja: Hans Åkerberg Fransson

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Jotta kansallinen tuomioistuin voi jättää soveltamatta sellaisia kansallisia säännöksiä, joiden epäillään olevan ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi 4.11.1950 tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen (Euroopan ihmisoikeussopimus) seitsemännen lisäpöytäkirjan 4 artiklassa määrätyn kaksoisrangaistavuuden kiellon vastaisia ja siten samalla myös 7.12.2000 tehdyn Euroopan unionin perusoikeuskirjan (EU:n perusoikeuskirja) 50 artiklan vastaisia, tämän on Ruotsin lain mukaan selvästi perustuttava Euroopan ihmisoikeussopimukseen tai Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytäntöön. Onko tällainen kansallisessa lainsäädännössä kansallisten säännösten soveltamatta jättämiselle asetettu vaatimus unionin oikeuden ja erityisesti sen yleisten periaatteiden, kuten muun muassa EU-oikeuden etusijaa ja välitöntä oikeusvaikutusta koskevien periaatteiden, mukainen?
- 2) Kattaako Euroopan ihmisoikeussopimuksen seitsemännen lisäpöytäkirjan 4 artiklassa ja EU:n perusoikeuskirjan 50 artiklassa määrätty kaksoisrangaistavuuden kiello verorikosta koskevan syytteen tutkittavaksi ottamisen silloin, kun syytetylle on aiemmin määrätty hallinnollisessa menettelyssä taloudellinen seuraamus (veronlisäys) saman teon eli virheellisten tietojen antamisen perusteella?
- 3) Onko toiseen kysymykseen annettavaan vastaukseen vaikutusta sillä seikalla, että mainitut seuraamukset määrätään niin, että ne vaikuttavat siten toisiinsa, että yleinen tuomioistuin voi ottaa rikosasiassa rangaistusta alentavana seikkana huomioon sen, että syytetylle on saman teon eli virheellisten tietojen antamisen perusteella määrätty myös veronlisäys?
- 4) Tietyissä olosuhteissa toisessa kysymyksessä mainitun kaksoisrangaistavuuden kiellon puitteissa on kuitenkin sallittua määrätä lisäseuraamuksia uudessa menettelyssä saman teon perusteella, josta henkilöä on jo syytetty ja joka on johtanut seuraamuksia koskevan päätöksen tekemiseen. Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, täytyvätkö edellytykset yhtä seuraamusta useamman seuraamuksen määrittämiseksi erillisissä menettelyissä silloin, jos myöhempään menettelyyn sisältyy uusi ja aiempaan menettelyyn nähden itsenäinen asian tosiseikkoja koskeva tutkinta?
- 5) Ruotsalaista järjestelmää, jossa veronlisäys määrätään ja verorikosvastuu tutkitaan erillisissä menettelyissä, on perusteltu erinäisillä jäljempänä kuvatuilla yleistä etua koskevilla perusteilla. Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko kyseisen ruotsalaisen järjestelmän kaltainen järjestelmä kaksoisrangaistavuuden kiellon mukainen silloin, jos se olisi mahdollista muuttaa kaksoisrangaistavuuden kiellon alaan kuulumattomaksi järjestelmäksi luopumatta sen paremmin veronlisäyksen määrittämisestä kuin verorikosvastuun tutkimisestakaan sinällään siten, että siinä tapauksessa, että verorikosvastuu on syntynyt, päätöksenteko veronlisäyksen